

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER517 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 252 Tues., Oct. 28, 1941

Izza kulis v Washingtonu

(Za Ameriško Domovino poroča kongresnik Stephen M. Young)

Največje klanje v zgodovini človeštva je danes v Rusiji. Mnogo Amerikancev, ki ne morejo točiti niti krokodilovih solz nad zločestvom, ki je zadelo diktatorja Josefa Stalina. Kar je žalostno je to, da on in njegovi najbližji niso klani, ampak stotine tisoče Rusov enostavno iz vzroka, ker je Hitler v silni potrebi po olju in žitu. Stalin je pomagal v svojih mladih letih pri ropanju bank in vlakov. Kakor hitro je prišel do moči v Rusiji, je ukazal moriti voditelje ruskega naroda in one, ki jih ni postrlel, je poslal v pregnanstvo v Sibirijo. Potem je šel v družbo z Adolfom Hitlerjem, s katerim je podpisal za deset let nenapadno pogodbo. Voja, ki jo danes vodi Hitler, je vojna bolj premetenega bandita brez principov, ki je pripravljen vsak čas prelomiti besedo in obljubo. Pri vsem tem je zanimivo to, da so ameriški komunisti, ki so piketirali Belo hišo in demonstrirali za mir, prenehali s tem tisti dan, ko je marširal Hitler v Rusijo in zahtevali napoved vojne Nemčiji.

Predsednik Roosevelt je vprašal premierja Churchilla na zgodovinskem sestanku: "Winston, kaj pravijo tvoji generali, koliko časa bo vzdržala ruska armada?"

"Tri tedne," je odgovoril Churchill in vprašal Roosevelt: "In kaj so ti rekli glede tega tvoji generali?"

"Rekli so, da dva tedna, toda pustiva to, ker so v tem oziru zelo občutljivi."

Mimogrede rečeno, kaj se je zgodilo z onimi preroki, ki so prerokovali, da bo ameriški narod v treh tednih zapleten v vojno s Hitlerjem, ko bo sprjet posojilni predlog? Vedno bolj se vidi, da skuša Roosevelt odvrtni vojno od Amerike. Samo kongres lahko napove vojno in če bi kdo predlagal resolucijo, da se napove vojno Nemčiji, ne bi glasovalo za tako resolucijo danes niti 30 poslancev.

Za vsak narod pride čas, ko mora napraviti usodepolno odločitev. Tak čas je prišel za ameriški narod tudi sedaj glede japonskega vprašanja. Kongres je odločen, da zahteva za ameriške ladje svobodno pot na morjih, tudi če bi morale tako svobodno priboriti bojne ladje s krogli. Naša nevarnost leži v tem, da se je Japonska zvezala s Hitlerjem, ki želi, da ostane naša bojna mornarica na Tihem oceanu. Japonska je bila vedno najboljša naša odjemalka in zdi se, da je boj med tema dvema državama nemogoč. Toda japonska vojaška stranka jo bo morda izsilila. V tem slučaju nam ne bo treba poslati armade v Orient. Armado ima Kitajska, mi pa imamo bojne ladje in orožje. Za Japonsko bi bil samomor, če gre z nami v vojno.

Da se ne pozabi...

Spomenica, ki jo je predložil italijanski poslanik belgrajski vladi, se glasi:

"Z ozirom na to, da žele jugoslovanske manjšine v Italiji imeti višje šole, zlasti v mestih s takim prebivalstvom, je kraljevska vlada ustanovila višjo šolo v Tolminu in Idriji ter določila, da se uči slovenščina na obeh teh institucijah, kakor tudi v mnogih drugih šolah v Julijski Krajini.

Poleg v Tolminu in Idriji se poučuje slovenščina tudi v Trstu in Gorici, hrvaščina pa v Pazinu in Zadru. Pouk teh jezikov je poverjen slovanskim učiteljem.

Kar se tiče ljudskih šol, moramo omeniti skrajno vzdržljivost, s katero postopa vlada z učitelji drugih narodnosti, od katerih mnogi bi morali biti odpušteni radi svoje nezmožnosti poučevati v italijanščini. Mesto tega se jim je dala prilika, da kvalificirajo za pouk v italijanščini in tako obdržijo svoje službe.

Z eno besedo, ničesar ni bilo storjenega v zadnjih časih kar se tiče šolskega sistema, kar bi moglo vznemirjati prebivalstvo drugih narodnosti.

Z ozirom na novi red, ki bo v kratkem objavljen in ki se peča z imenovanjem učnih moči na višjih šolah, se bo dovolilo italijanskim državljanom nemške, slovenske in hrvaške narodnosti, da zaprosijo za tako imenovanje, kar pa mora, seveda, odobriti najvišji koncil za javno instrukcijo."

Za to italijanski spomenico ni potreba nobenega komentarja. Toda potreba pa je nekaj omeniti glede pouka v slovenščini in hrvaščini, kar gornja spomenica toliko poudarja.

Res je, da se je vpeljalo na več italijanskih šolah slovenščino in hrvaščino kot učni predmet potem, ko so bile zaprte vse slovanske višje šole. Toda to je imelo popolnoma svojevrsten namen. Ta namen je bil ta, da se seznani italijanske uradnike s temi jeziki, da bi bilo potem toliko bolj sposobno raznaroditi slovansko prebivalstvo. Da je to res dokazuje dejstvo, da se je vpeljalo slovenščino oziroma hrvaščino kot učni predmet v popolnoma italijanskih okrajih stare Italije. In ta učni predmet je bil na večini šol kmalu ukinjen na izrecno zahtevo italijanskih dijakov. V Idriji pa, na primer, kjer je bilo dijaštvo izrecno slovenskega porekla, je ravna-

BESEDA IZ NARODA

Zahvala in prošnja

P. Bernard Ambrožič, O.F.M.

Okoli dva tedna je tega, ko sem dal v liste poziv in prošnjo. Hvala Bogu in dobrim ljudem: Danes se lahko spremenim naslov in denem na prvo mesto zahvalo.

Da je zahvala na mestu, boste takoj spoznali, če povem kar veselo novico, da sem že odposlal prvi tisočak na pot proti Ljubljani kot dar ondnim duhovnikom za tisoč svetih maš. Nič ne dvomim, da boste vsi veseli tega oznanila, kateri se zanimajo za to akcijo. Saj boste spoznali, da naš poziv in prošnja nista bila zastojni.

Ravno sem ugibal, kako hitro bo tisočak dopolnjen, ko se zgleda naš za vse dobro vneti narodni in verski delavec Mr. Anton Grdina in mi iz svojega žepa ponudi ček za sto dolarjev. Kaj mislite, ali sem ga sprejel ali ne? O, seveda sem ga sprejel in se pravo lepo zahvalil. Takoj nato sem se pa spravil na delo in urenil vse potrebno da je šel naš prvi tisočak na pot.

Naj bo blagomu darovalcu tudi v javnosti izrečena najlepša hvala in iskren Bog plačaj! Dolga vrsta darovalcev je v moji knjigi zapisana, toda iz svojega ni nihče niti približno toliko daroval ko Mr. Grdina. Zato si ne morem kaj, da ne bi tega javno povedal. Upam, da bo to dvignilo še mrasiško in bo sledil temu lepemu zgledu.

Kaj, ali drugim nismo hvaležni za njihove prispevke? Vem, da nič ne dvomite o naši hvaležnosti in še manj o hvaležnosti onih, ki jim bodo Vaši darovi tako prav prišli. Vsakemu posebej sem se lepo zahvalil ali osebno ali pismeno in tudi na tem mestu rečem: Bog plačaj. Ali boste pa tudi pričakovali da vsa ta imena objavim in poslane svote? Mislim da bi bilo to kar odveč, saj bi se naši uredniki tudi praskali za ušesi češ: kje bomo jemali prostor? Da sem prejel to itak veste da je pri meni zapisano bodite prepričani, da je pa zapisano z zlatimi črkami v knjigi življenja, bodite tudi popolnoma brez skrbi.

Če bi se pa kdo le ne strinjal s tem, kar sem tu napisal, naj se oglasi in bom rad objavil.

Do sem je torej zahvala, toda naslov nad temi vrsticami ima tudi prošnja.

In prošnja se glasi: še, še, še! Tisočak je lepa reč, ali v naših okoliščinah je kaplja v morje. Saj razumete, kaj bi razlagal. Ni samo za one tam, tudi vam samim bodo te vrste darovi prinesli dvojno, trojno plačilo. Zaveš, da po svojih močeh pomagati, je že sama veliko plačilo. Da je zapisano pri Bogu in da se je opravila sveta maša po vašem namenu, izda še toliko več. Pošljite torej še drugi, pošljite vsi, pošljite ponovno tudi tisti, ki ste že poslali.

Spet in spet berem v časopisih: Pripravlja se veselica, zabava, prireditve... za pomoč nesrečnih v starem kraju. Hm, hm! Človek sicer reče: Bolje ko nič — toda ali so dohodki, ki pridejo po tem potu, kakšne žrtve? To so ostanki, ki jih skoraj ni bilo mogoče drugače porabiti. S plesi in pijačo — na pomoč nesrečnim? Ali so to darovi od srca? Postojte in pomislite! Rečimo, da bi oni tam imeli priliko gledati, kako naši ljudje plešejo njim v korist. Če peli bi v kotu in gledali vrteče se pare in požirali sline ko bi opazovali pijačo in jedajo, kako gre v usta — drugim. Nazadnje bi ljudje

teljstvo pouk v slovenščini popolnoma ukinilo. Kjer je pa slovanski jezik še ostal kot učni predmet, ga niso učili slovanski učitelji, ampak italijanski, ki so jezik samo pačili, mesto da bi ga učili.

zdravja in veselja v zakonskem življenju.

Že par tednov se nahaja v bolniški postelji rojak Frank Debevc. Zdravje se mu polagoma zboljšuje.

Iz bolnišnice se je po srečno prestani operaciji na slepiču vrnila na svoj dom mladenka Bertha Anzelc.

V tukajšnjo bolnišnico se je pa v svrhu operacije podala Mrs. Frank Ambrožič, ml.

Upamo in želimo, da se vsem našim bolnikom kmalu zopet povrne ljubo zdravje, ki je naše največje bogastvo na tem res zmešanem svetu.

Mr. Joseph Svete, st. se je bil podal v bližnje michiganske gozdove na partedske počitnice in to tudi v svrhu boljšega zdravlja, odkoder se je povrnil prav dobro pokrepčan in vrst k svoji družini.

V službo našega dobrega Strica Sama sta se podala mladeniča John Lešnak in John Rožanc. Upamo, da se bosta nekoč zopet zdrava in čvrsta povrnila med svoje.

Končno pa naj omeni še to, da nas je več iz naše naselbine prisostvovalo prelepi opereti "Cigan baron," ki je bila predvajana pred par tedni v Clevelandu. Z velikim užitek smo zasledovali ves potek operete, ki je bila kar najbolje proizvajana. Zares, kaj tako dovršenega lahko pride samo dobro izvežbani igralci in pevci. Vsa čast in poklon vsakemu posebej in posebno pa njih učitelju g. Anton Šublju.

Za naše trpeče brate

Precej se je že pisalo po naših časopisih in se še bo, da je pomoč našim trpečim stari domovini nujno potrebna. Da, naši trpeči bratje in sestre tam onkraj morja nas kličejo na pomoč. Pohojeni in pregnani od našega smrtnega sovražnika, so v zadnjem upanju obrnili svoj pogled na nas, ki smo toliko srečni, da živimo v svobodni deželi, kjer svobodno lahko izražamo svojo narodnostno in versko prepričanje. Lahko trdim, da živimo v pravem izobilju in razkošju napram našim tam v stari domovini.

Zima se bliža in skoro slednji izmed nas je pripravljen nato, da se bo preskrbel s potrebnim kurivom in drugo stvarjo, da ne bo trpel mraza in gladi v zimskem času. Ali nam ne bodo ob večerih, ko bodo sedeli doma v topli sobi v prijateljskem pogovoru, ušle misli tudi na naše trpeče brate tam v teptani in krvavi stari domovini, kjer nam je tekla zibelka in kjer so nam dobre naše mamice prepevale uspavanke, kjer smo kot fantje in dekleta prepevali ob poletnih večerih pod košatimi lipami sredi vasi?

Gotovo si obujamo take in podobne spomine, kadar zaidemo v prijateljske pogovore s svojimi prijatelji in marsikateri danes z grozo misli na svoje drage tam doma. Nič ne vemo gotovega, kako in kaj je z njimi. Samo eno je gotovo, da sovražnik jih ne boža z mehki rokami. Vemo, da jim grozi pomanjkanje, katerega si niso sami krivi, pač pa so temu krivi krvoločni zemlje lačni tučji.

Široc naše svobodne Amerike se organizirajo v skupine naše rojake in vsak po svojih najboljših močeh skuša olajšati gorje svojim dragim v domovini. Tudi v Clevelandu je poseben slovenski odbor, ki deluje v pomoč našim trpečim tam doma. Vse je prošeno s sodelovanju: društva, klubi, pevski zbori itd. Pokažimo se, da se zavedamo svoje bratske dolžnosti in delajmo kot nam pravi pesnik "Od pri sree, odpri roke, otiraj bratovske solze!" V teh besedah je povedano več, ko če bi napisal ne vem koliko pol papirja.

Prihajajo nedeljo, 2. novembra, bo naš vrli zbor Glasbene Matice ponovil opereto "Cigan-

baron" pod pokroviteljstvom Slovenske sekcije Jugoslovanskega pomožnega odbora. Predstava se vrši v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Kdor je videl to opereto ob prvi uprizoritvi, je bil prav gotovo zadovoljen in mnogo jih je, ki so že tedaj rekli, da si jo žele ponovno videti. Sedaj se vam nudi prilika vsem tistim, ki se niste videli te operete in tudi tistim, ki jo želite ponovno videti. Pridite v nedeljo popoldne v Slovenski narodni dom, pričetek ob treh.

Rojaki pridite! Pri tem boste sami imeli veliko duševnega užitka in obenem pa boste pomagali tam, kjer je največja potreba, kajti čisti preostanek od te prireditve gre v blagajno Slovenske sekcije JPO, odkjer bo, takoj ko bo mogoče, odposlan v staro domovino z drugimi prispevki vred.

Nikar se ne izgvarjamo, da bomo že poslali svojim, katere imamo tam. To nikakor ni bratsko. Pomislimo samo, kaj bodo pa tisti reveži, katerih ni malo, ki nimajo nikogar svojih v Ameriki! Ali naj tiste pustimo, da poginejo v pomanjkanju in revščini? Nikakor ne! Saj so nam tudi oni krvni bratje in sestre. V tem se bomo najbolj pokazali, da smo še Slovenci in da nam je na tem, da se življenje našega naroda, kateremu je Hitler zapisal pogin, podaljša še za nekaj stoletij.

Pridite v nedeljo na to prireditev, če se pevci, pevke, igralci in igralke žrtvujejo, zakaj bi se vsak izmed nas ne potrudil in prišel v nedeljo v SND na St. Clair Ave. Napolnimo dvorano, kot je bila napolnjena pri prvi prireditvi. Imeli boste veliko duševnega užitka od operete in nato pa bo tudi dovolj zabave za vse in posebno pa še za tiste ki se radi zavrtje. Položimo mal' dar, domu na oltar!

Aktivnost naših žena

V četrtek večer se je zbralo lepo število naših žen in deklet v 32. vardi z namenom, da se pogovore, kako bi bilo najbolje, da se uspeši Frank Lauschetova kampanja za župana mesta Clevelanda. Skoro po celi 32. vardi so se zbrale po dve iz vsake ulice ali ceste ter se obvezale, da bodo na dan volitev gledale, da bo volil poslednji naš volilec na volilni dan. Naša agila in kulturna delavka Mrs. Frances Rupert iz Shawnee Ave. se je zagovarjala, da kdor ne bo šel na volilni dan prostovoljno iz hiše v volilno koč, mu ne bo lušno, če ga bo prišla ona iskat. Komaj je to povedala ji je petdeset žensk prišlo na dan. Naše volilne volitve bodo šli vsi naši ljudje, če ne na volilni dan, na posebno poudarjalo, da nikar ne nadejamo, da se tako lahko kot si mislijo. Poskusne volitve bodo lahko usodne kajti župana mesta je napredaj ter od volitvah opora plačevalcev.

Zato pa, slovenski žene, na delo vsi! Delajmo, zanašajmo se na nikogar, bo zamudil te volitve, se sram. Seje omenjeno, da se vrše v sedaj prazni terloo Rd., kjer imata Mr. in Mrs. Gubane novo govinjo, kjer so cene in volilna boljša kot kje drugje. Seja članov odbora se vrši v trtek, 30. oktobra, kjer se pravil načrt za volilni dan.

Mrs. Paulina Mausar, ki je demokratska "bosinja" okrog Holmes Ave. je zagrozila da kdor ne gre na dan volitev volit za Lauscheta naj se jo vnaprej izogiba če noče črpati sredstva iz onemoglega sklada. Pauli, ta, ko govori hčerka slovenske matere.

Res zanimivo je bilo poslušati naše žene in dekleta, kako so s skrbjo in premetenostjo delale načrte za zadnje dneve županske kampanje. Želeti bi bilo, da se

Zaključno streljanje

Fantom od Euclid Rifle se naznanja, da se v svoji čajo naši poletni manevri se bomo zdaj preselili v zimsko taborišče. V sredo oktobra bo torej za letošnje streljanje na Močlinikarjevo mi. Zato je zelo važno, da dete vsi in pomagajte našim vojakom, kolikor ga je v vaši liniji.

Ker smo, kot kaže, v sredi in kot izjavljajo vojaški kornjaki, zmagali na celotnem pobili sovražnika do zadnjega pe ilovice in flaše, se na način spodobi in je to tudi dolžnost, da to zmago tudi no in primerno obhajamo. Namen nam je naša domovina blagajna dovolila nekaj prireditve se bodo spramti dišečo jagnjetino z vsemi klinami in dodatki.

Mislím, da sem dovolj dal in da boste to važno bro razumeli. Čakajte, da bil skoro pozabil. Da ne ke pomote in da ne bi kaj hodilo, je ukazano po šefu generalnega štaba, naj vsak pripelje svojo ženo to odhodnico.

Izid zadnjega streljanja takle:

Kuhar	16
Mandel	10
Plesec	10
Gubanc	8
Kastelic	8
Kotnik	8
Baraga	8
Kramer	8
Sepic	8
Setina	8

Pozdrav in na svidenje Chas. Lampert

32. varda se pripravlja

Hitro je minil čas in pred volitvami. V 32. vardi smo bili zadovoljni z izidom njihovih volitev. Kljub vsem precej naših ljudi doma.

Mr. Joško Penko ki je bil "Lausche for Mayor" je sedaj organiziral "tee" je sedaj organiziral deset žena in deklet, ki bodo moškega kluba sbrali v 32. vardi. Naše volilne bodo šli vsi naši ljudje, če ne na volilni dan, na posebno poudarjalo, da nikar ne nadejamo, da se tako lahko kot si mislijo. Poskusne volitve bodo lahko usodne kajti župana mesta je napredaj ter od volitvah opora plačevalcev.

Zato pa, slovenski žene, na delo vsi! Delajmo, zanašajmo se na nikogar, bo zamudil te volitve, se sram. Seje omenjeno, da se vrše v sedaj prazni terloo Rd., kjer imata Mr. in Mrs. Gubane novo govinjo, kjer so cene in volilna boljša kot kje drugje. Seja članov odbora se vrši v trtek, 30. oktobra, kjer se pravil načrt za volilni dan.

URADNE URE

Uradne ure v uprave "Ameriške domovine" so sledeče: deljkih, torkih, četkih, petkih: od 8. ure zjutraj do 6. ure zvečer. Ob sobah: od 8. ure zjutraj do 2. ure popoldne. Ob nedeljah in praznikih je zaprt.

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Mays

PRVI ZVEZEK
NA DIVJEM ZAPADU

Odetnik Fred Murphy je mesec so minili. Na ne mislite, da smo štiri mesece lovili Jonatan Meltona ali njegovega očeta! Sedela in sa z Emeryjem ob bol- potelji najinega najdra- prijatelja.

Emery je namreč nevarno na potovanju, s smrtjo močno, odporno, njeno telo je le podle- saharškemu pod- seveda je samo nekaj milijonov v Afriki. Iz Tun- isle je še šlo. V Mar- nismo dobili ladje za Orleans, vkrčiti smo se v Southampton, kjer smo upali, prej našli nemški parnik za v

pa da smo odpulili, je Winnetou leči. Slabo mu sva izprva z Emery- ga je lotila morsk- na ko le ni bilo bolje, ladja ladijskega zdrav- zdravnik je ugotovil, prijatelj nevarno obol- elu in na jetrih in da ka- za njega.

ladja sva se in kar go- nima — je krov pod nogami, opasali nama je vozil br- Winnetou je potre- izkušenih, prvovrstnih strokovnjakov in ne- vane, vse to pa bi našli Angleškem.

mo končno prispeli v mpton, je bil tako slab, da morali nesti z ladje. Potovali v New Orleans, mi misliti nismo smeli. Bothwell, rojen Ang- ljan znan v Southampto- el je vilo v okolici me- radi njene rodovitno- malej vrt Anglije. Tam zaenkrat naselili in dva zdravnika, ki sva ju najti, sta prevzela prija- zdravljenje.

se je boril za življe- netou, on, ki je toliko- strahu gledal smrti v boril s krutim, zahrbt- raznim, ki ga ni mo- gati, ker ga ni mogel ycasih se je že zdelo, allegel, pa se mu je bo- oljšala in nama daja- je, ki pa je kmalu spet

se, da nisva mislila roko na prijatelja. Skrb- je bilo najino edino- je se sva sedela dan- ob njegovi postelji in- se, kar je bilo mogoče, magala zahrbtnega so-

mesec je trajal boj za- masovo življenje. V četr- enu sta zdravila končno- da je najhujša nevar- nima.

ladja sva si z Emery- je Bogu hvaležen, da je njeno življenje rešeno.- niti seveda še nismo- niti. Vsaj mesec dni- Winnetou po nasvetu- se mirovati, da bi- si opomogel. Saj je- komaj senca nekda- njaka prerije in prago- nj okostnjak je bil ko- človek. In tako je bil- sva ga morala prve dni- zdravljenju pod pazduho- niti.

nehmil se je, ko je čul, da- mirovati in si odpočiti. In- enahljaj je bil v upad- kosti shujšanem obra- joku podoben ko smeh- ovati —? je pravil. "Ne- ni naj —? Ali si more- opomoči na taki po-

Vesti iz Hrvaške

(Nadaljevanje s 1. strani)

vaseh, vendar med njimi in vstaji ni nikdar bilo tesnega sodelovanja. Zaščita je pri- pravljala prevrat in vse je že bilo pripravljeno, da se vstaji na dan 25. ega aprila razorože. Zarota pa je bila odkrita in ne- ko noč so oboroženi vstajši vdrli v vojašnico in razorožili člane. Zaščite, ki jo je Pavelić razpu- stil in oblasti pozaprla. Od te- ga dne dalje vso policijsko slu- žbo v Hrvatski vrše vstajši. Po 25. em aprilu so dr. Mačeka od- peljali na njegovo posestvo v Kupincu, kjer je bil pod nem- ško stražo zaprt in je smel na- sprehod po svojem posestvu sa- mo pod nadzorstvom. Kakšna je bila njegova usoda pozneje mi ni znano, ker je sploh težko vedeti, kaj se s kom dogaja v 'neodvisni'.

Tisk in zveze

"Zagreb je skoraj odcepljen od sveta. Vsakih šest ali sedem dni pride kak vlak, če proga ni razdrta. Prometnih zvez niso vzpostavili in še tisti vlaki, ki sploh vozijo, prihajajo in odha- jajo neredno. Jaz sem, nada- ljuje pripovedovalec, peš šel od Karlovca do Sušaka, ker ni bilo vlakov. Edini redni pro- met je med Zagrebom in prisil- nimi taborišči. Z nekaterimi je urejena zveza po železnici, ta- ko z onim pri Koprivnici, z dru- gimi pa s tovornimi avtomobili. Poštna zveza med raznimi kra- ji je skoraj nemogoča, med 'ne- odvisno' in ostalimi deli Jugo- slavije pa je sploh ni. Zato se nikdar ne ve v enem mestu kaj se dogaja v drugem. Edina ob- vestila so — lepaki. Vsak dan, včasih po večkrat na dan jih le-

pijo po mestnih hišah. Narod se teh lepakov boji. Kajti vsak dan objavljajo nove uredbe, razglase, zakone ali pa, naj- večkrat, naznanjajo imena ustreljenih in obešenih. Drugi način naznanjanja novic so časopisi. Vsega dva časopisa iz- hajata. 'Hrvatski Narod', ki ga urejuje znani Mile Budak in 'Novi List', ki ga urejuje prof. Oršanić, ki si je prilastil hišo, tiskarno, opremo in splošno la- stninsko pravico nad "Jugoslo- vensko Štampo" (Novosti). Ta dva časopisa pišeta o Nemčiji in Italiji, o njunih zmagah in nikdar še niso priobčile, da so n. pr. Nemci izgubili dve letali. Vsak dan pišejo o izgubi ene- ga nemškega letala in sto in sto angleških in ruskih letal. ... Radio daje sporočila po Pa- velićevih ukazih in po ves dan na radiu igrajo gramofonske plošče s posnetki Pavelićevih govorov. Na trgih in po ulicah so postavljeni zvočniki, da mo- rajo meščani vsak dan poslušati, kaj je Pavelić govoril. A na-

vzlic vsemu temu ljudstvo le prihaja do pravih vesti.

Poslušanje tujih radij- skih oddaj

Čprav je pod velikimi kaz- nimi ali celo smrtno kaznijo prepovedano poslušati tuje po- staje, jih ljudje vendarle po- slušajo. Novice, ki jih kdo sli- ši po radiu, se širijo od ust do ust, seveda samo v pogovorih z zanesljivimi osebami in s pri- tajejenim glasom. To pa ne mo- ti, da se ne bi drugo jutro ve- delo že po vsem mestu, kaj se je ponoči slišalo iz Londona in iz Moskve. Ko smo že pri ra- diu, vam lahko povem še to: ko je Pavelić prevzel oblast v Za- grebu, je izdal ukaz, da morajo vsi Srbi, vsi židje in vsi Hrvati, ki jih bo sam označil, oddati ob- lastem svoje radijske aparate. Z aparatom se je moralo odda- ti tudi po deset dinarjev. Zakaj ni nihče povedal, a tudi vpra- šati ni smel nihče. Lahko vam rečem, da se zunanje postaje poslušajo povsod, sam sem se o tem lahko prepričal v Zagre- bu, Ljubljani, Sarajevu, Špli- tu, Koprivnici, povsod, kjerko- li sem šel mimo in prosil zave- tja.

Ropanje v Zagrebu

V Zagrebu in prav tako na vsem ozemlju "neodvisne Hr- vatske" vlada nered, brezvlad- je, nemiri, nasilje, teror, ropa in krade se brez odgovornosti, ubija iz maščevanja in skoraj bi dejal — z uživanjem, tistim nizkim in pokvarjenim uživa- njem, ki je prirojeno samo ro- jenim ubijalcem. V Zagrebu ni niti ene trgovine, ali obrtne de- lavnice, ki je bila prej last Sr- bov, židov ali Hrvatov, ki niso upognili svoje glave pred Pave-

ličem, da je ne bi oropali, po- kradli in končno odvzeli lastni- ku, brez odškodnine, brez pra- vice na pritožbo, ker so večino teh lastnikov poslali v prisilna taborišča, pobesili ali postrelili. Pridejo vstajši v trgovino in pravijo:

"To je vaša trgovina?"

"Je!" odgovori lastnik.

"Spremite nas na policijo!"

"Zakaj? ali imate zaporno povelje?"

"Ne vprašajte temveč pojdi- te z nami!" odgovore vstajši z revolverjem v roki. Ko lastnik z njimi stopi na ulico, oni zapre trgovino, jo zapečatijo in s svo- jo žrtvijo odidejo na policijo. Ko se lastnik čez dva ali tri dni vrne, so vrata razbita in tr- govina prazna. Če je v isti hi- ši živel trgovčeva rodbina, so jo preselili v drugo stanovanje ali pa v dvorano "Zagrebskega Zbora", kamor stlačijo vse ti- ste, ki so jih določili za prisilna taborišča. Ne samo trgovine, tudi zasebne hiše si prilastuje- jo na isti način.

Beda in lakota

Hrane ni, obleke in obutve ni. Vse se kupuje na izkaznice. Ena obleka v dveh letih, zim- ski plašč v treh letih, par čevl- jev v enem letu. Zgodi se, da kdo pride v trgovino in hoče ne- kaj kupiti brez izkaznice. Vede- ti, da je to ogleduh; kajti naj- strožje je prepovedano prodati karkoli brez izkaznice in za- radi enega para čevljev odpe- ljejo trgovca v prisilno tabori- šče. Tako napravijo navadno s- tistimi, ki se jih hočejo rešiti ali jih odstraniti. Kadar pa v trgovino stopi nemški vojak, zanj ne veljajo izkaznice. Kar zahteva, to se mu mora dati.

Nemci plačujejo vse z marka- mi, ki nimajo nobene veljave, a jih morate vzeti za vrednost 20 dinarjev za vsako. Večkrat pa Nemci tudi dajejo potrdila na- mesto denarja. Odnegli so do- beršen del obleke in obutve. Kmetje ne prihajajo v mesto in ne prodajajo ničesar. Silili so jih, naj prinašajo v mesto svoje pridelke, pa so jih naj- prej kupovali Nemci, potem vstajši, a ostanek, podoben ničli, je bil za meščane; za njimi so prišli na vrsto Srbi in židje, ko se nič več ni moglo kupiti. Ljudstvo je potrt in lačno ter živi v bedi in pomanjkanju. Nič več ni v Zagrebu nekdanje ve- selosti in prešernosti. Že pred sončnim zahodom po ulicah ni žive duše več, razen straž. Vsa- kdo se skriva v svoje stanova- nje in čaka — da nekdo potr- ka na vrata in ga povabi na po- licijo.

Kmetje pomagajo prega- njancem

Srbom in židom so ukazali, naj se preselijo iz Zagreba v predmestja. Zapustiti so mora- li svoja stanovanja in svoje hi- še in iskati druga, a drugih sta- novanj ni. Njihove hiše v me- stu so zasedli Nemci. Da bi se spoznalo žide med drugimi me- ščani so odredili, da morajo na prsih in na hrbtu nositi rume- no krpo velikosti 20-10 cm. Za te krpe so morali plačati po sto dinarjev. Ko so z njimi pri- hajali v vozove cestne železni- ce, so meščani navadno vstaja- li s svojih sedežev in jim ponu- jali prostor, kar je sicer bilo prepovedano. Ni to sramota za vas, temveč za nas, so govorili meščani. Ko so kmetom prepo- vedali prodajati svoje pridelke Srbom in židom, so hodili po hišah in jim ponujali, in če je bil kdo brez denarja, mu ni bi- lo treba plačati. Ko so vstajši in nemški vojaki začeli kmete pričakovati že pri vhodu v me- sto, in tam od njih kupovati, kar so nosili v mesto, so kmet- je nehali prihajati v Zagreb. Na vsakem koraku in pri vsaki priložnosti deželani in meščani kažejo svojo ljubezen do tistih, ki so preganjani, tako da mirno lahko trdimo, da je 90% Hrva- tov proti današnjemu stanju v Hrvatski, a Pavelića ne morejo

videti ne živega ne mrtvega. Be- gunce iz taborišč in tiste, ki se skrivajo po vaseh pred vstajši kmetje skrivajo in lahko se jim mirno zaupa.

Vojne ujetnike so vedno uporabljali za najtežja dela

Stališče vojnih ujetnikov je bilo že od nekdaj zelo težko. V starih časih so vojne ujetnike smatrali za sužnje. Njihov so- vražnik je ravnal z njimi kakor se mu je zljubilo. Že takrat so vojne ujetnike uporabljali za najtežja dela. Znano je, da so vojni ujetniki že leta 1850 pred Kristusom, za časa vladanja Ramzesa II. izkopali prekop do Nilove delte skozi Vadi Tulu- mat na jug proti Rdečemu mor- ju. Istemu kralju so Izraelci morali plačati kuluk. Ujetniki so velike puščave spreminjali v rodovitne poljane. Egipčani, ki so se vojskovali s svojimi so- sedji, so v vsaki vojni ujeli več ali manj ujetnikov. Egipčani so imeli med ujetniki Skite, Tračane, Indijce, Abesince in druge. Egipčanska svetišča, sfing- ge, obeliski in piramide, ki se jim čudi ves svet, je delo žu- ljavih ujetniških rok.

Prekop, ki ga je dal izkopati Ramzes II., je prav za prav pr- vi Sueški prekop, Faraon je de- lo ustavil, ker so mu inženirji dokazali, da je površina Črne- ga morja višja od površine bolj slanih morij. Zaradi tega se je Faraon zbal, da bi mogla morská voda vdreti v njegovo zemljo in povzročiti velike po- plave. Z novim merjenjem je bilo v resnici ugotovljeno, da je razlika med višino Črnega mor- ja in Slanim jezerom 7 met- rov. Pesek je Ramzesov prekop kmalu zasul. Dvesto let po- zneje ga je dal očistiti Faraon Neko. Pri tem delu je bilo za- poslenih 120.000 vojnih ujetni- kov. Na opozorilo proročišča, da dela za tuje, je tudi Neko ustavil to delo. Prekop je do- gotovil, perzijski kralj Rarije Histarpis, ki je podjarmil Egipt leta 522 pred Kr.

Na vsakih tisoč prebivalcev je približno deset porok vsako leto.

MALI OGLASI

Delo se dobi

Takoj se sprejme dve strož- kinji. Stalno delo, dobra plača. Vprašajte pri

Black Whale Tavern

3839 Payne Ave. (254)

Stanovanje se odda

Poštenim ljudem se odda hi- ša 6 sob, kopalnica in furnez. Zmerer: rent. Vprašajte na 2560 E. 75. St.

Odda se stanovanje

Odda se stanovanje 4 sobe in kopalnica, zgorej. Se odda odrasli družini. Naslov se izve v upravi tega lista.

Stanovanje išče

Dekle išče kuhinjo in spalno sobo s pohištvo ali brez, naj- raje med 60. in 76. cesto, med St. Clair in Superior. Kdor ima kaj primerne, naj pusti na- slov v uradu tega lista. (254)

V najem se da

Odda se stanovanje 3 sob na 1037 E. 61. St. Oglasite se pri lastnici Mary Jene, 1381 E. 47. St. (Oct. 28, 31)

Ako iščete

dobrega popravilca za vaše čevlje, pridite k nam. Vedno prvovrstno delo. Popravljamo stare čevlje ter imamo polno zalogo finih, novih moških čevl- jev. Cene zmerne.

FRANK MARZLIKAR

16131 St. Clair Ave.

(Tues. x)

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHIŠTVOM

Pohištvo in vse potrebšćine

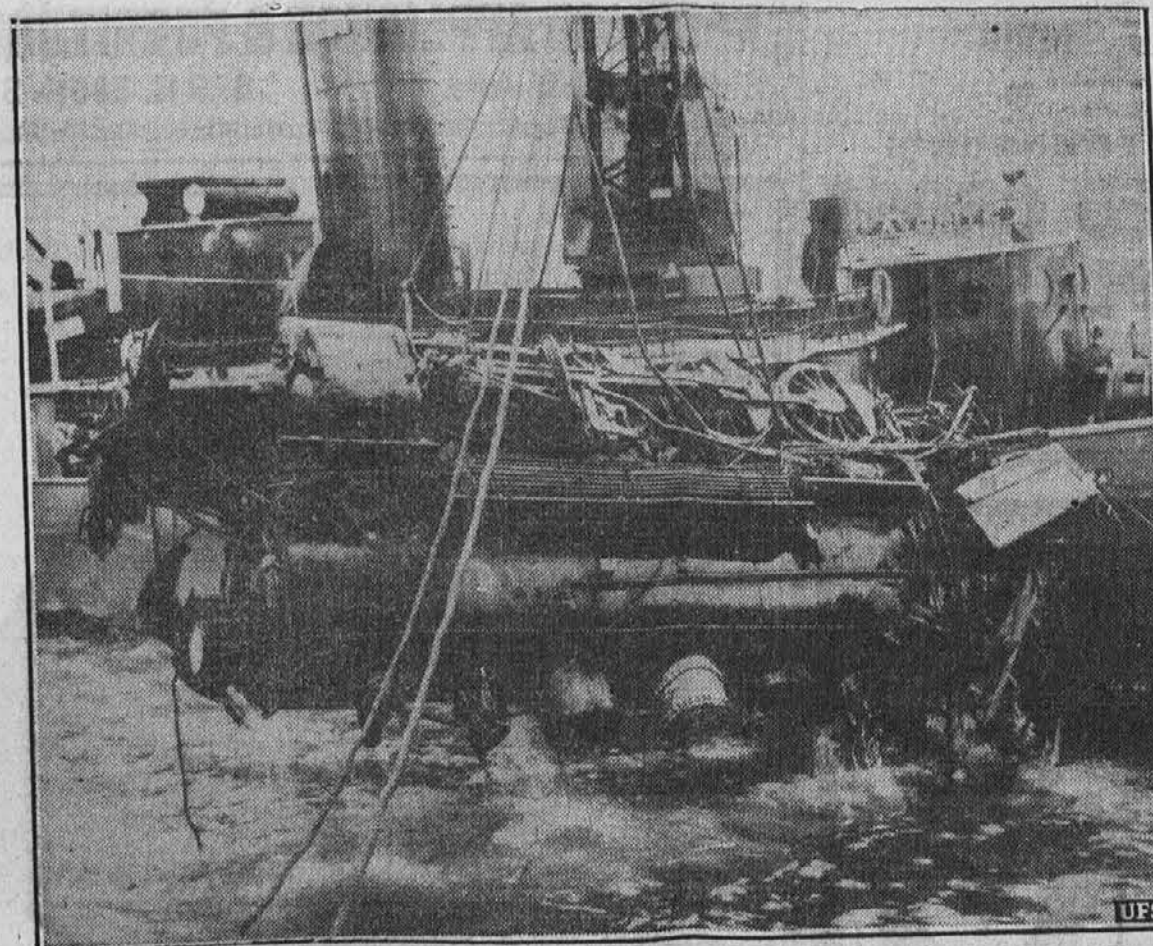
na dom

6612 ST. CLAIR AVE.

HENDERSON 2975

Ameriški vojaki, ki služijo pri poljski artileriji v južnih državah, pravijo, da je tam dobi precej vroče, zato pa so slekli srajce, ker se tako počutijo bolj "komod." Na sliki z njimi je tudi 155 mm "howitzer." Slika je bila posneta na manevrih v bližini mesta Chesterfield, S. C.

Lokomotivi se je zahotelo morské kopeli. V Soo Canal v Sault Ste. Marie, Mich. je zdrcnila z železniškega mostu, ki vodi preko tega kanala, v vodo lokomotiva in je bil radi tega ves promet z ladjami po tem kanalu za nekaj dni ustavljen. Sedaj so potegnili loko- motivo iz vode in promet z ladjami je zopet odprt.

MIRKO BRODNIK:

Ljubezen ne umre

Potem je šel v hišo in vzel izza ogledala, ki je bilo od muh skoraj čisto črno, kopico pisem iz zadnjega časa. Same terjatve. "Če ne plačate svojega dolga do..." — "Danes smo vložili proti vam tožbo za..." — "Plačljivo v osmih dneh pod pretnjo izvršbe..." In na vrhu poslednje sporočilo: naznanilo dražbe. Čez pet dni... Čez pet dni...

Nič se ne da več popraviti. Berač je, berač. Vsakdo ga bo smel suniti čez prag...

Ugriznil se je v ustnice. O, kako ga je to bolelo!

Potem je na dušek izpil nekaj kozarčkov žganja, da bi zadušil morečo vest. Žganje je bilo močno in ga je žgalo. Kakor motoglav se je spustil na klop in skril obraz v rokah.

Kaj naj stori?

Mirno bo moral čakati, da pride dražba. Gledati bo moral, kako se bodo trgali za njegovo imetje kakor volkovi za mrhovino. Skrivati bo moral svojo onemoglo jezo. Če bo kaj dosti kupcev, bo morda dobil na roko še kakšen stotak, za popotnico.

Potem bo moral vse pustiti in iti. Za kruhom. Z beraško palico. In žena z njim. Žena ki ni prav nič kriva...

Zastokal je in se udaril z glavo ob mizo. In tako je ostal ves dan in po malem pil. Opoldne ga je žena poklicala, naj pride kositi. Sok z mlekom. Pa ji še odgovoril ni. Potem ga

je prišla še enkrat iskat, a spet brez uspeha. Zato ga je pustila, kakor je bil.

Glavo je pritiskal k mizi, skrival se je v temi, kakor bi se bil dneva bal. Samo takrat je vselej pogledal kvišku, kadar si je z drhtečo roko nalil nov kozarček žganja. In tedaj se mu je vselej zameglilo pred očmi, ko se mu je pogled ustavil na kopici belih pisem na mizi.

"Vse je končano, vse... Ni več rešitve."

Mračiti se je že začelo. Ura ob peči je ropotaje odbila sedmo.

"Žena pojde zdaj na vas," si je dejal. "Na vas... Sam bom v hiši..."

In res jo je opazil, ko je stopila čez prag in zavila proti ograji.

Ko je izginila, se je odločil. Da, tako in nič drugače. Nihče ga ne bo prisilil, da bi moral beračiti!

Z opotekajočimi se koraki je vstal in zavil proti hlevu. Odprl je vrata. Samo še ena krava je ostala, in v svinjaku mršav prašič.

Odvezal je kravo in jo poglajal skozi vrata. Žival je začudeno gledala in mukala, ker ob tako pozni uri ni bila vajena, da bi jo bili spuščali iz hleva.

Tudi prašiča je poglajal v ogradi. Potem je zaklenil hlevska vrata.

Vrnil se je v hišo. Vse se je vrtelo okoli njega in toliko, da ni v kuhinji padel. Z drhtečo roko je poiskal vžigalice.

V izbi je razkopal posteljo. V kotu je našel na oknu steklenico petroleja. Zagnal je steklenico ob tla, da se je razletela in da se je petrolej razlil na vse strani. Potem se je vrnil k mizi. Še za nekaj prstov žganja je bilo v zelenki. Nastavil si je steklenico na usta in na dušek izpil vse.

"Ne, ne bodo prodajali hiše," je fecjal sam pri sebi, "ne bodo je prodajali..."

Pogledal je skozi okno. Meglilo se mu je pred očmi. Zunaj je že padel večer na zemljo. Nikjer ni bilo lišati žive duše. Krava na dvorišču je mukala.

"Zdaj pa boste imeli... vse... vse..." je zagodel.

Prijel je škatljico z vžigalicami in jo stisnil v pesti. Od preobilice žganja se mu je zvrtele v glavi, da je padel in se porezal na drobcih petrolejske steklenice po obrazu. Z roko si je obrisal kri.

"Vse boste imeli... vse boste imeli..." je trdovratno ponavljal sam pri sebi.

Tedaj je začul zunaj glasove. Žena se je vračala z vasi in še nekdo je bil z njo. Začudeno je vpraševala, kaj dela krava na dvorišču, potem pa je stopila k hišnim vratom, da bi jih odprla.

Toda vrata so bila zaklenjena in kolikor se je trudila, da bi jih bila odprla, ni se ji posrečilo.

Mračna slutnja jo je pograbila, da se je stresla. Kaj je to?

Poropotala je po vratih. "Odprli!"

Iz hiše je začula zmeden glas.

Podregar se je v tistem trenutku spet zbudil iz otopenosti. Odprl je škatljico in vzel iz nje vžigalice. Z blaznim izrazom v očeh jo je gledal, kako je počasi zagorevala.

Potem jo je spustil na tla, prepojena s petrolejem.

Zasvetilo se je. Plamen je polizal tla in prešel na slamnico.

Buljil je predse. To je torej konec... konec vsega... Ne

bodo imeli njegovega posestva.

Z bliskovito naglico se je ogenj razširil in zajel vso sobo. Podregar je začutil, kako ga duši in kako ga objema neznosna vročina.

S poslednjimi močmi se je pobral kvišku in zakričal.

V trenutku se je zavedel, kaj se dogaja okoli njega in zbudil se je v njem čut samohrane. Ves v ognju je planil k oknu. Povsod okoli njega so že lizali plameni lesene dele sobe. Tudi njegova obleka je že gorela.

Podregarica, ki je stala zunaj nepremično kakor kip, se je zdrznila, ko ji je obvisel pogled na oknu. Za steklom, ki je bilo kakor ognjeno, je zagledala možev spačeni obraz.

"Križ božji!" je v grozi kriknila in se opotekla.

Ženska, ki je prišla z njo, je šele zdaj videla, kaj se godi. Kakor blazna se je obrnila in stekla proti vasi, da bi priklicala ljudi.

Toda tudi če bi bili ljudje prišli, ne bi bilo nič pomagalo. Ogenj se je z bliskovito naglico razširil po vsej hiši. Plameni so segali že dolesenega podstrešja.

S poslednjimi močmi je Podregarica pograbilna na tleh kamen in razbila okno, za katerim je prej opazila obraz svojega moža.

Toda moža ni bilo več nikjer. Samo šop plamenov je bušil skozi okno.

Stari Podregar je že ležal na tleh. Nič več se ni zavedal, kaj se godi okoli njega.

Kakor brez uma je strmela Podregarica v ogenj. "Ježeš, ježeš," je neprestano vzdihovala in vila roke.

Plameni so že predrli streho. Kakor iz ogromnega prepada so se dvignili kvišku.

Zdaj se je morala umakniti nazaj, kajti okoli nje je zavladala tako vročina, da je ni mogla več prenašati.

Na vasi so opazili, da gori, in v cerkvi je že bilo plat zvona. Ker je bila Podregarjeva hiša skrita v ozki dolinici, je šele zdaj prihitelo nekaj ljudi, da bi pomagali. Čez nekaj časa so prišli še gasilci, toda pomoči ni bilo več. Vsa hiša je bila ognjeno morje. Ker je bilo po večini lesena, je niti gasiti ne bi bilo

vredno.

"Moj mož, moj mož!" je jadikovala Podregarica.

"Kaj je z njim?" jo je nekdo vprašal.

"Zgorel je!"

Šele tedaj so ljudje zvedeli, kaj se je zgodilo.

Nekateri so ga hoteli poiskati v ognju, da bi ga rešili, toda takoj so videli, da se ne da nič več pomagati. Saj mora biti že davno mrtev...

Za ograjo je mukala krava. Nekdo jo je privezal, da ne bi bila pobegnila. Krava in prešič to je bilo vse, kar so od hiše rešili. Malo nato se je sesula streha. Nov plamen se je poglajal kvišku, pomešan z iskrami, ki jih je nosilo daleč naokoli. Sreča v nesreči je bilo to, da je prejšnji večer deževalo, ker bi bil drugače še gozd zgorel.

Gasilci so ostali vso noč na pogorišču. Rešiti so mogli le nekaj golih zidov. Ko so zjutraj zadušili poslednji ogenj v tlečih tramovih, so šele mogli stopiti na pogorišče. Poiskati so hoteli Podregarjevo truplo, toda dobili niso ničesar. Zgorel je in ni ostalo sledu za njim.

Podregarica se je pod noč zatekla k sosedu, kjer so ji dali streho. Kakor iz uma je bila. Nemo je strmela predse in

še jesti ni mogla. Ko so ji dali posteljo, se je vrgla nanjo in v trenutku zaspala.

XXIV

Botra in Marija sta bili prepričani, da se bo njun načrt posrečil. Zdaj je bilo treba pridobiti zanj samo še Andreja in urediti vse tako, da Podregar ne bo prezgodaj zvedel, kaj se pripravlja. Samo tri dni je še manjkalo do dražbe. Botra je že pripravila denar in se domnila s svojo prijateljico, kdaj pojmeta na dražbo.

Tedaj pa je prišla kakor blisk z jasnega strašna novica, kaj se je pri Podregarjevih zgodilo.

Botra je šla v trg in je tam slučajno ujela pogovor med dvema ženskama iz Zabukovja. Ko je slišala besedo Podregar, je prisluhnila. Prebledela je in nekaj jo je stisnilo pri srcu.

Kaj bo Andrej rekel, ko bo zvedel? Ali naj mu ona piše, ali bo morda kje drugje slišal ali bral? In Marija! Sirota misli, da je Andrejev dom že rešen, zdaj pa iznenada nekaj takšnega!

Kako težko je hodila, ko se je vračala proti domu.

Marija ji je pritekla naproti. Takoj je opazila njen zmeden obraz.

(Dalje prihodnjič.)

George Hopkins, star 29 let, je pred kratkim shodno stavo \$50.00 iz letala s padalom in pristal na "Tower" blizu Sundance, Wyo., odkjer so ga z veliko rešili, kajti ta kraj je človeku resnično skoro nedostopno drugače kot z letalom in še zato bi ne bilo priprave prostora.

Naročite se na dnevnik "Ameriška Domovina"

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamne Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki... Posluje že 47. leto

Članstvo 37,000 Premožanje \$4,500,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 125.19%

Če hoče dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši in najstarejši podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI, kjer se lahko zavarujete za smrtnine, razne poškodbe, operacije, bolezni in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 65. let, otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikatov, ki dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se ne ali članica ne morejo in bogate katoliške podporne organizacije, trudi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD 351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.

FRANK J. LAUSCH

bo clevelandski župan

AKO BO DOBIL

vsak slovenski glas

See this Thrilling New
1942 PHILCO
MODEL 380X

America's
Most Popular
Console Radio!

EXQUISITE New Beauty! Glorious New Tone! Thrilling New Power! Sensational Philco Features! New Double I. F. Circuit gives you 4 times the sensitivity, amazing selectivity and power. Built in Super Aerial System. Complete Electric Push-Button Operation. Separate Bass and Treble Controls. Handsome Walnut cabinet. Many other features. Come in, see it now!

OKORISTITE SE S TO LEPO PRILIKO!

Mi tam dame veliko popusta za vaš stari radio. Pri nas dobite popust v gotovini mesto Eagle znamk.

LAHKA MESEČNA ODPLAČILA.

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6104 St. Clair Ave. 819 E. 185th St.

GORKA UČINKOVITA OLAJŠAVA VZNEMIRJAJOČA BOLEČIN MISIC

JOHNSON'S RED CROSS PLASTER

V RABI PREKO 50 LET NAPRODAJ V LEKARNAH

Johnson & Johnson

DEFEND THE HOME FRONT

COMMUNITY FUND 23rd CAMPAIGN FOR 100 AGENCIES

V BLAG SPOMIN
TRINAJSTE OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA PRELJUBJENEGA IN
NEPCZABNEGA OČETA

Antona Spehek

ki je za vedno zatisnil svoje mile oči
28. oktobra, 1923.

Spaval mirno, spaval sladko,
v kraju večnega miru;
enkrat bomo se združili,
pell slavo vsi Bogu.

Zalutajoči ostali:

ROSE, poročena STRUMBEL;
MARY SPEHEK, hčeri.
ANTON, CHARLES SPEHEK, sinova
FRANK STRUMBEL, zet.
Cleveland, O., 28. oktobra, 1941.

PREPARE YOUR Heating System NOW!

New Furnaces for Coal, Gas,
Oil, Hot water or Steam
Resetting\$12.00
Cleaning\$4.00
Air Conditioning, Tinning
and Roofing

Carpenter work, Complete
Remodelling

EASY MONTHLY
PAYMENTS

MASON HEATING CO.

1193 ADDISON RD.

ENdicott 0487